BANKCOMMISSIE

1050 BRUSSEL. 16 september 1985 Louizalaan 99 TEL-02/537.11.70-TX-621.07-CEBECE-B

Nr. B 2119
(in antwoord sanhalen a.w.b.)

Geachte Heren,

Hierbijgevoegd vindt U de tekst van het perscommuniqué dat de Bankcommissie op 10 september 1985 heeft uitgegeven, waarmee ze haar aanbeveling aan de financiële instellingen inzake de vergoeding van spaardeposito's alsook de motivering van die actie bekend maakt.

Mag ik preciseren dat de Commissie wenst dat deze aanbeveling vanaf heden in werking treedt, met dien verstande uiteraard dat de vroeger aangegane verbintenissen ten aanzien van uw cliënteel gerespecteerd dienen te worden.

Hoogachtend,

Bijlage : één

De Voorzitter,

W. Van Gerven.

W. v. Geran

Perscommuniqué

Naar aanleiding van een aantal in de pers verschenen berichten acht de Bankcommissie het nuttig volgende informatie mede te delen :

"Onder de verschillende spaarinstrumenten die door de Belgische financiële instellingen aan hun cliëntele worden aangeboden, is het spaar- of depositoboekje zonder twijfel één van de meest populaire (1). Het richt zich traditioneel tot de gezinnen die wensen te sparen met het oog op eventuele belangrijke uitgaven. Deze spaarfondsen kunnen gemakkelijk worden opgevraagd maar vertonen niettemin een grote stabiliteit. De wet van 28 december 1983 heeft onlangs nog deze vorm van sparen aangemoedigd door het bedrag van de interesten dat vrijgesteld wordt van belasting, op te trekken van 30.000 F tot 50.000 F. Tegelijkertijd heeft de wet het voordeel van die belastingvrijstelling voorbehouden aan spaardeposito's die beantwoorden aan de criteria bepaald door de Koning op eensluidend advies van de Bankcommissie aan wie door deze wet voor dit welbepaald domein aldus een bevoegdheid is toegekend. Door zijn houding in dit domein te definiëren heeft de wetgever dit instrument zijn specifiek stabiliteitskarakter willen terugbezorgen.

Om bedoelde stabiliteit te verzekeren wordt een gedeelte van de vergoeding verbonden aan de getrouwheid van het gespaarde bedrag of aan zijn aangroei, en aangeboden onder de vorm van premies die worden gevoegd bij de basisrente die de basisrentevoet van de markt niet mag overschrijden (2). De Commissie heeft de idee van een algemene beperking van de vergoeding voor spaardeposito's niet aanvaard en heeft zich duidelijk uitgesproken voor een vrij vastleggen van de premies door elke instelling. Dankzij dit stelsel kan een normale mededinging op het vlak van de vergoedingen behouden blijven.

⁽¹⁾ Op 31 december 1984 bedroegen de spaardeposito's 1.357 miljard, waarvan 41,4 % bij de financiële tussenpersonen uit de openbare sector, 34,4 % bij de banken en 24,2 % bij de private spaarkassen.

⁽²⁾ De basisrentevoet van de markt bedraagt momenteel 5,25 %.

Dit vrij onlangs ingestelde systeem werkt over het algemeen op een harmonieuze wijze. De Bankcommissie heeft evenwel vastgesteld dat sommige instellingen dubbelzinnige of misleidende publicitaire formules gebruikten. Bezorgd om een correcte informatie van het publiek, heeft de Bankcommissie gereageerd en individueel contact genomen met die instellingen. Zij heeft tevens een meer uitvoerig overleg georganiseerd dat een akkoord heeft opgeleverd inzake de principes van publicitaire deontologie die zowel door de openbare als de private instellingen werden aanvaard en het voorwerp hebben uitgemaakt van een rondschrijven.

Wat de getrouwheids- en aangroeipremies betreft, hebben bepaalde instellingen hun rentevoeten behouden en zelfs verhoogd, ondanks de algemene tendens van rentedaling. lijke rentepolitiek die ingaat tegen de marktevolutie deed zich voor op een ogenblik dat de verhoging van de roerende voorheffing het voordeel van de belastingvrijstelling waarvan dit spaarprodukt geniet nog versterkte en dit ten laste van de Schatkist. Er hebben zich alsdan merkbare depositoverschuivingen voorgedaan, hetzij van de ene instelling naar een andere, hetzij ten nadele van het lange-termijnsparen. Onder druk van de markt hebben grote instellingen overwogen deze beweging te volgen. De Commissie was van oordeel dat een dergelijke evolutie de kleine en middelgrote instellingen ertoe zou kunnen dwingen hebben hun, rentevoeten nog meer te verhogen om een verschil in stand te houden dat groot genoeg wordt geacht t.o.v. de grote instellingen. Dit opbod zou hun balansstructuur hebben kunnen verzwakken en het evenwicht van hun rekeningen in gevaar kunnen brengen. Deze gevaren worden nog verhoogd door het uitermate vluchtig karakter van de deposito's wanneer zij worden aangetrokken door belangrijke vergoedingsverschillen. Het rente-opbod veroorzaakt belangrijke bewegingen in de deposito's die zoeken naar het hoogst mogelijke rendement, hetgeen fundamenteel indruist tegen de politiek van de wetgever die de bedoeling had de vorming van stabiele spaardeposito's aan te moedigen door middel van een systeem van belastingvrijstelling.

De Commissie is niet willen terugkomen op haar standpunt van 1983 inzake vrijheid in het vastleggen van de premies, en heeft het levendige klimaat van mededinging in dit financieel produkt, dat nog wordt vergroot door de mogelijkheid om hoge netto rendementen toe te kennen dankzij een fiskaal uitzonderingsregime, willen vrijwaren. De Commissie heeft verkozen een matigingsactie te voeren en de financiële instellingen aan te bevelen het verschil in de vergoedingen tussen de verschillende instellingen te beperken tot 2 %. Dit verschil van 2 % wordt gerechtvaardigd door de huidige marktomstandigheden en de algemene structuur van de rentevoeten (1), en vrijwaart de mogelijkheden van normale mededinging tussen de instellingen. getrouwheids- en/of aangroeipremies, inclusief de eventuele coöperateurstoeslag, kunnen aldus variëren tussen 0,75 % en 2,75 %, wat een bijzonder belangrijk verschil betekent voor financiële produkten."

⁽¹⁾ Een basisrendement van 5,25 % en een aangroei- (6 maanden) of getrouwheidspremie (12 maanden) van 2,75 % geven een totaal netto rendement van 8 %, te vergelijken met een netto rendement na roerende voorheffing van 6,75 % en 7,87 % voor kasbons op 1 en op 5 jaar.